

SZÉKESFEJÉRVÁR

TÁRSADALMI HETILAP.

A városi és megyei hatóság, gazdasági-egylet, tanítók és községi jegyzők egyletének közlönye.
Megjelen hetenkint kétszer szerdán és szombaton.

A lap ára

hához hordással vagy postán küldve:
Egy évre 8 frt. — kr.
Fél évre 4 frt. — kr.
Negyed évre 2 frt. — kr.
Bérmentelen leveleket csak ismert kéztől fogadunk el.

Hirdetmény

a bélyegdíjon felül, minden négy hasábos petitsor: Megrendelőinktől 4 — nem megrendelőinktől 6 kr-ért igrtattatik be.
Lapunk számára hirdetések felveznek **Budapest**en: Hasenstein és Vogler, Lang L. és társa, Weisz Móríc.
Bécsben: Oppelik L. és Mosse Rudolf. Hrdlicka Vincze.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Székesfejérvár” szerkesztőségének (Vörösmarty-tér 6-ik sz.) czimzandók: — a lap ára, hirdetmények és a hirdetményi díjak **Klökner Péter** kiadó könyvkereskedésében vétetnek fel. — Nyilttérben megjelenő közlemények után négy hasábos petitsorért 10 kr. fizetendő.

✂ Kéziratok nem küldetnek vissza. ✂

A székesfejérvári 1879. évi országos kiállítás hivatalos lapja.

Előfizetési felhívás

„SZÉKESFEJÉRVÁR”

czimű társadalmi hetilapra.

Előfizetési díj:

évegyedre 2 frt.
félve 4 frt.
évesre 8 frt.

A közelebb beálló októb.—novemb.—deczemb. évegyedre ajánljuk lapunkat a tisztelt közönség figyelmébe.

Eddig is elkövetünk annak minél érdekesebb tétele érdekében mindent, jövőre is azon leszünk, hogy minél változatosabb s érdekesebb tartalmu legyen.

Lapunk újabbán a székesfejérvári 1879. évi országos kiállítás s a fejérmegyei gazdasági-egylet közlönye lett, ezek körében történő minden fontosabb mozzanatról pontos közleményeket közöl; de egyuttal a harczterőről, hol drága véreink küzdenek, nemcsak folytonosan közöl leveleket, de épegy Boszniában valamint Hercegovinában, hol városunk s megyénk fiai harczolnak, rendes levelezünk vannak.

Az előfizetési pénzek Klökner Péter kiadó urhoz küldendők, legutányosabb vidékiekre nézve a posta-utalvány.

Nyilt levelek.

XX.

Szerkesztő barátom! Katonaviselt ember vagyok, én is keresztül szenvedtem egy hadjáratot, tudom mit tesz háborut folytatni. (Hol tanultad a futás mesterségét, Magentánál vagy Solferinónál? Szerk.) Egyik levelemben elmondám, hogy mily könnyű a préház ajtaja előtti diófa alól megbírni egy hadjáratot, lerántani a vezényletet s bepiszkolni a legénységet, most engedelmekkel elmondom, hogy miért oly nehéz a mi seregünk helyzete abban a vad országban s miért oly nehéz rövid idő alatt eredményt felmutatni. (Tessék csupa fül vagyunk. Szerk.) Vessünk számot legelsőben is a helyzetet s a körülményekkel.

A mi hadseregünk Bosnyákszerzágban van. Tudod-e mit tesz ott lenni? (Tudom, mindenütt jó; de mégis jobb otthon. Szerk.) Lehet-e ott nyilt csatát vívni? Lehet-e ott gyorsan s biztosan előnyomulni? Erre felelünk. Bosznia egy sziklák és hegyek, meredek és hegynyilásokból álló vidék. Hegyre hegy, sziklára szikla emelkedik, úttalan, tervtelen völgyek, hegygerinczek, melyeken a házak úgy csüngenek, mintha oda volnának ragasztva. Nincs tér, melyen ki lehetne bontakozni, szoros utak, melyeket egy-két puskáz elzárhat, szóval egy nagy természetes vár, lőrésekkel, melyekből a benszületett biztosan leszedheti a betolakodót s a mi párosával máskáló vitézeinket egymás után földre terithetik.

Itt nem lehet mást tenni, mint minden halálfélelem nélkül előnyomulni, történjék a minék történnie kell. Ha beleharapunk meg kell enni, ha kezdünk, vissza nem léphetünk. A visszalépés legnagyobb veszedelme lenne hatalmi állásunknak. Ez barátom! nem hadjárat, hanem guerillaharcz, melynél irtozatoss alig van, kivált reánk nézve, mert a bosnyák otthon van s minden sziklahasadék biztos vára, melyet mi meg sem közelithetünk.

Láttál-e már hegyi vadászt? (Nem én völgyit sem, mert nem szeretek ott lenni a hol ölnek, ha pulyka is az áldozat oly

vajszivü vagyok. Szerk.) Jégpatkó, szeges bot, isten tudja mivel nem látja el magát s ezután ovatosan, vigyázva halad előre nem látva maga előtt ellent. A mi derék fiaink pedig szokott öltözetükben, kényelmetlen szük nadrágjukban, tömött borjival, nehéz fegyverrel, szeges bot nélkül kénytelenek megmászni az ismeretlen bérceket a vad ellen folytonos tüzelése közt. Csuda-e ha öt közül egy felhatol? Könnyű a sörös kanász mellől fitymálni, tessék odaállni. (Én nem fitymálók, csak ne parancsolj oda. Szerk.) Innen van a mi sok veszteségünk s nem egészen a hibás vezérletből.

Azonban szó a mi szó minket a győzelem sem elégít ki, mert mi csak bírni akarunk, helyeselni semmit. Szerajevót bevettük, ezt nem tartjuk nyereségnek, mert hát sok a veszteség, mintha háboruban puszedlivel hajgálódna. Bihácsot a rablók legerősebb fészékét bevettük. Van-e meglegedés? Minden legkisebb vereség fölött a megbotránkozás fülsértő hangján jajveszékeltünk, a vadak egész orkányját zudítjuk a vezérférfiakra a nélkül, hogy a tényekkel számot vetnénk s a körülményeket megvizsgáljunk.

Sőt többet mondok. Vannak emberek, a kik titkos örömet éreznek abban, ha hadseregünk kudarcot vall, csak azért, hogy nekik legyen igazuk. (Ne mond. Szerk.) Ha pedig fontos, nagy eredményekről olvasnak, mint például Bihács bevétele, összedugott fövel hallgatnak s azon török fejüket, hogy mikép vonjanak le ez eredmény értékéből. (Elvetemedett ember az ilyen. Egyébiránt ne csudálkozzál ezen, ilyen jelenségek mutatkoznak minden háborúnál, melyet a nemzet akarata ellenére kezdenek s melyet politikai ellenszenv kísér. Szerk.)

Legtöbb esetben az ilyen emberekből a szenvedély beszél, mely a józan ész nem engedi szóhoz jutni s innen van, hogy sokszor a furdóvízzel együtt a gyermeket is kiöntik. Midőn Zach tábornagnak kémszemléje oly véresen végződött, kigyót s békát kiáltottak rá: (mi is rácsördítettünk szerk.) s ime az eredmény megmutatta, hogy ő legény a gáton. Szapáryt minék nem nevezte a balsajtó s Szapáry második Plevnává tette Dobojt.

Am itélje el bárki is politikai szempontból az egész hadjáratot, én sem helyeslem. (Én sem. Szerk.) Mondjuk ki, hogy hibáztak, midőn nem elegendő erővel fogtak a nagy munkához; de a katonai tényeket részrehajlatlan szempontból kell tekintenünk s legyünk igazságosak a mi hadseregünk s vezérek csudadolgokat vittek véghez, ezt csak a rozslékűség tagadja meg tőlük. Az eredmény ránk nézve lélekemelő, a felkelőkre lesújtó. Az eredmény fitymálása s a veszteség túlhajtása leverő az önértetes élő katonára, dicstelen az elcsesztettre, meggyalázó magunkra nézve. Nevezzenek peccovicsnak; de ez az én meggyőződés. (Meg is kapod. Szerk.)

Barátod M...y.

Uti jegyzetek

Német- és Franciaországából.

Közli: Klökner Gyula.

(Folytatás.)

Másnap reggel bérkocsink már várt reánk, hogy lementünk az étterembe reggelizni. Tervünk volt e napon Páris néhány nevezetesebb épületeit s intézeit megzem-

lélni. Legelső utunk a „Notre Damei” felé irányult.

Az új s diszes Avenue de l'operán a theatre francais mellett elhaladva kiérünk a Palais-Royale terére, innen az újra felépült Tuillériák s a Louvre mellett a hosszú s legegansabb üzletekkel bíró Rivoli-utczán haladunk, míg a goth izlésben épült 35 m. magas szent Jakab toronynál megállunk. Ez Páris kellő közepe s csucsáról egyike a legszebb kilátásoknak nyílik az óriási városra. A notre-damei hidon átmegyünk a Cité szigetre, hol az óriási Justice-palotát s a Tribunal du commercet úgy az ujan épült „Hôtel dieu”-t, Páris — s az egész világ — legnagyobb szerü kórházát érintve, megállunk a „Notre Dame” remek portálja előtt. Az épület legremekesebb része a facade, mely maganemében egyetlen s mintaképül szolgál ma is. A homlokzat aljában nyíló három kapu szoborművei, mennyeiben azokat a forradalom pusztító keze megkímélte, a középkori szobrász-művészet remekei. A főportál faragványai az utolsó ítéletet ábrázolja.

Belsejébe lépünk, mely öt hajóból áll, a chorosok, úgy a szentély s ennek kincsei 50—100 centiméter mutattnak. A chorus és a szentély a hajótól magas vasráccsal van elzárva s bejáratát szeizikai őrzik. Gyönyörű faragványokkal vannak a püspökök s a főpapok székei ékítve. Az új főoltár hátamögött egy gyönyörű márvány-csoportozatot szemlélünk Courtonól: Mária, mikor Jézust a keresztfáról leveszi. A jobb oldalon lévő Sanctuariumba belépünk. Itt őriztetnek az egyház kincsei, melyeket ismét 50 centiméter mutatnak. — Itt látunk egy tövist, Krisztus urunk töviskoronájából, egy darabkát a keresztfából s a keresztfa egy szegét. Továbbá sok régi és értékes templomi edényeket, szentségeket, kelyheket, misemondó ruhákat s ezek közül, melyeket I. Napoleon, XVIII. Lajos és Lajos Fülöp ajándékoztak.

Kocsink tovább vitt, a templomot megkerültük s annak hátamögött egy igénytelen szomorú kiüzési földszinti ház előtt megállt. A ház e felirattal viselte „Morgue”

Csodálatos, e szomorú házat pedig anynyian látogatják; de a látogatók, a kíváncsi idegeneket kivéve, mind oly desperatos kinézésűek s meglátszik rajtuk, mintha valamit keresnének. E Morgue, a felismerhetlen öngyilkosok asylja; itt lesznek azok márványlapokon közszemlére kitéve, ha netalán övei vagy rokonai idejőnek felismerhessék. Eppen két irtozatossan eltorzított női alak feküdt a padon, tele sebekkel s ütődés-helyekkel. Mindkettőt az éjjel fogták ki a Szajnából.

De távozzunk e szomorú helyről. Tovább hajtottunk. A D'Arcole-hidon át ismét kijöttünk a szigetből s ismét csak egy szomorú kép terül el előttünk s az a romban heverő „Hôtel de ville.” A vandálizmus kezét öltött a communismussal, mikor a furiák ez imponans épületet felgyújták. E remek épület 1871. óta romban hever s bár most is már történnek készülődések annak újjáépítésére, de hogy sikerül-e úgy mint az volt, nagyon kétes. Azóta a Hôtel du Luxemburg az ideiglenes városház, melyre később visszatérnek. A Rivoli-utczát hosszabban átszeljük s kiérünk a Place de la Bastille-ra, ahol azelőtt a Bastille állt s mit 1789 ben a forradalmárok leromboltak. Most annak helyén a Colonne de Juillet áll, egy 47 méter magasságú diszes szobor, melynek tetején a golyón álló szabadság géniusa tartja a füstölő fátylát. Tetejébe a bensejében felállított csigalépcső vezet, honnan szép kilátás nyílik a városra. A szobor alatt kripta van, hol e juliusi harcosok összegyűjtött csonthai őriztetnek.

A Boulevard Beaumarchais és du Templel át kijutunk a gyönyörű Chateau d'eau tere, mely egyike Páris legélénkebb közlekedési helyének. Innen az Amandiers avenue kijutunk a Pére Lachaise temetőbe. XIV. Lajos gyóntatótyja után neveztetett el, Páris legelső temetője. A főbejárat során legelőször is Arago híres természetbúvár obe-

lisk alaku emlékköve áll, balról Rossini, Musset, jobbról Auber s a nemrég elhalt Ledru-Rollin sirjai, e felett a híres színész Talma emlékköve. A kápolna előtt keresztbefutó ut jobb oldalán a Perier Casimir nagy-szerű emlékoszlopát látjuk, míg ezalatt több jeles zenész alusza örök álmát, mint Chopin, Paer, Boildieu, Pleyel, Hérold. Felette Thiers egyszerű családi sírboltja van, mely koszoruktól annyira tulhalmozott, hogy felírása alig olvasható. Egyik koszoruról emléklül egy ágacska letéptem, melyből a nagy férfi tisztelőinek szívesen szolgálok. Egy melékuton megtaláljuk Racine s felette Molière sírját, míg a marronniers avenue áthaladva Souvestre, Balzac, Delavigne, Michel, Delacroix, alanta a korán elhalt „Carmen” szerzőjének Bizetnek sírjára bukkantunk.

E szomorú helyet is elhagyjuk s a Belleville és a Vilette-Boulevardokon át a Buttes-Chaumont parkba érünk. Egy darabka Sweiz Páris közepén. E helyt, hol még ez-előtt száz évvel az akasztófák álltak s mely helyet később kobányának használtak s hol éjjel Páris legaljasabb söpredéke tanyázott s veszeltyessé tette a környéket, most Páris egyik legszebb s legnevezetesebb mulató-parkjává alakítá át III. Napoleon. Mivel a kobányák kiaknázása a talajban meglehető dombokat s völgyeket hagyott hátra s ezek kiegyenlítése óriási költségekbe kerülne, elhatározta a tanács e helyet egy hegyi-tájú átalakítani s talaját befásítani. A dombokat hegyekké hordták fel, a völgyeket még mélyebbre ásták, a hegyek oldalát sziklakkal aggatták teli, egy szóval az egész tájat vad-regényessé varázsolták. A sziklahasadékból egy hatalmas víz-sugár lövel ki s a sziklák közt a völgybe lehömpölyög, hol azután egy csepkköbarlang közepén tavat alkot; innen a mindig szaporodó víz a park közepén létező szigetet körbefogó tóba folyik. E szigeten egy szirtes hegy emelkedik, melynek csucsán egy korinthiai templom áll. — E hegy csucsán a vele szomszédos magaslattal egy dícses függő hid köti össze.

Itt megebédeltünk s utunkat a hosszú Lafayette-utczán s a Haussmann s Friedland boulevardokon keresztül Páris másik oldalára tettük a Place de l'étoile-ra Itt van I. Napoleon diadalkapuja, a legnagyobb s valószínűleg a legkölségebb is, mely e nemben felállított. Hogy I. Napoleon számtalan győzelmet megörökítse s annak örökös emléket emeljen, elhatározta a diadali felépítését. 1806-ban hozzá is kezdett, de elkészült nem élte meg, — mert az csak 1836-ban, Lajos Fülöp alatt fejeztetett be. Az egész 50. m. magas iv, homokkőből épült s 10 millió frankba került. Oldalait gyönyörű reliefek s feliratok díszítik. Belsejében lépcső vezet tetejére, honnan a legszebb kilátás élvezhető a városra s környékére. Az ugy is jó magasra emelt helyen épült diadalkaput Páris legtöbb helyéről meglátni; mindenütt kimagaslak.

Tetejére mentünk. Milyen látvány! Körülöttünk a nyüzsgő világ város, beláthatlan háztömekeivel. — Legközelebb hozzánk a tizenegy e térből szétágazó boulevard, egyenes s fákkal beültetett sorait látjuk, míg a háttérben köröskörül a város nevezetesebb s nagyobb épületei magasodnak ki, mint p. o. a kiállítás, az invalidus palota, a Notre-Dames, a Pantheon, közelebb a Louvre, a Tuillériák, a nagy opera, a Madeline stb. Hátamögöttünk a boulognei erdő, a longchamps mező, föllebb Neuilly, Chichy, Mont-Valérien s Montmartre erődök. Délutánonként 4 és 5 óra közt Páris legérdekesebb helye az Avenue des Champs Elysées. Ilyenkor azután ezrenként robnognak el a legszebb fogatok, benne a legelőkelőbb hölgyek láthatók, kiket a férfiak lovakon kísérnek. Ki az érdekes s szép párisi előkelő nőket, nem kevésbé a kitarított kegyencznöket látni akarja az csak járjon ez időtájt itt s czélját elfogja érni.

Mi is kikocsikáztunk a boulognei erdőbe, melynek a híre sokkal nagyobb, mint a milyen az valóban. Meglehet, hogy 1870.

előtt talán szebb volt s többet is adtak reá, de hogy jöttek a poroszok, a párisiak bizony a legszebb fákat kivágták s torlaszokat emeltek velök. Szép az most is s gondos ápolásban részesül s látogatott is mindenkori.

Szép árnyas fákkal bevont utai virágágyai, a sok szép nyárilak s az erdő azon része, hol a két mesterségesen előállított tó van — a legvonzóbb helye az erdőcskének. E tavak vizüket a vízvezetékűl veszik, mely egy sziklás hegy oldalán forrás alakjában előbuvik s a szirteken lezuhan.

(Folytatása következik.)

Falsi hangok városi kapitány választásáról.

Pátka, 1878. szept. 25.

Az egész megyét érdeklé az, hogy fővárosának ki a kapitánya? Főképen pedig érdeklé ez a fővárosnak szomszédságában lévő falvakat. Nem csuda tehát, hogy a székesfejevári legutóbbi közgyűlés különösen érdekelte Pátka községet is, mely Székesfejevárhoz nagyon közel van. Örömmel értesült Pátka község arról, hogy Székesfejevár városi kapitányának Seidel Lajos választott meg, nemcsak azért, mert ő e község szülöttje; de főképen azért, mert jól tudjuk azt, hogy a városi kapitányi hivatalnak legfőbb teendője a városban a közrendet fenntartani; azt pedig tudjuk, hogy ő e tekintetben nem kezd ember, mert közrendeseti tekintetben Szeged vidékén már évek előtt jeles eredményel működött.

Különösen foglalkoztat bennünket e tekintetben két kérdés. — Tudjuk, hogy ő jelenleg Boszniában van. Kérdés: 1) Hogy ő megválasztatása miatt haza fog-e onnan bocsájtatni? — 2) Föltétve, hogy haza nem fog bocsájtatni: érvényes marad-e ezen választatása? Előbb a második és azután az első kérdésre bátorkodunk elmondani szerény nézetünket.

Az ügy nagyon fontos; valóban országos érdekű, mert nézetünk szerint egész országra nézve kellemetlen benyomást tenne az, ha csak azért, mert valaki koránál és ép testalkatásánál fogva jelenleg a harczterre van hivatalva, kénytelen volna megfosztva lenni oly hivatalától, melyre őt a haza egyik legjelentékenyebb városa bizalma választotta meg. — Ervényes volna tehát e választás akkor is, ha ő engedélyt nem nyerne, hogy a harczterre mennél előbb hazabocsájtassék? ... Igenis érvényes lenne.

Nincs törvénye az országnak, mely e választást bármiképp érvénytelenítene. A szab. kir. városok közül hazánkban mindenik jogában érezné magát megcsontitva, ha e választás érvénytelenítették. A szörszállhatóság vitaközöknak könnyen mondhatnák e tekintetben azt: „Favores amplandi; odia restringenda sunt;“ de ezen jogi mondatot nem kell idéznünk, mert ezen esetben Seidel Lajos urnak és pártjának nincs is szüksege arra, hogy a „favoresek“ ingadékonnyal talajára fektesse állásának támpontját. Megválasztásának (azon esetben is ha ő a harczterre jelenleg haza nem bocsájtaték) érvényessége oly alapon áll, a mely alapnak szilárdságát az egész hazai sajtó és a ki-mondhatlanul hatalmas „Sensus communis“ támogatja.

Gondolom okadatoltam azon véleményemet, hogy a szept. 16-kán székesfejevári városi kapitány megválasztott férfiú jogos választás útján elnyert kapitányi állását elfoglalhatja akkor is, ha talán nem rövid idő múlva, hanem csak a boszniai occupatio bevégezése után fogna haza jönni. Székesfejevár városnak is érdekében áll, hogy ne mondhasa róla azt a világ, hogy akkor, midőn kapitányt választott, nem számított volna előbb a megválasztandó tisztviselő közjogi körülményeivel.

Azon kérdésre: vajlon Székesfejevárnak ujonnan megválasztott városi kapitánya legközelebb a megválasztás miatt haza fog-e bocsájtatni? Nézetünk a következő: Tudjuk, hogy városi hatóság kérvényt intézett a kormányhoz az új kapitány haza bocsájtatása érdekében. Székesfejevár városi hatóságának tekintélye, a Székesfejevár városi kapitányi hivatal fontossága és humanitási érzelmeink garantálják nyujtanak nekünk arra, hogy nem fog csatlakozni azon reményünk, hogy az ujonnan megválasztott városi kapitány mennél előbb haza fog jöhetni a harczterre városi kapit. hivatalát elfoglalandó?*)

A városi kapitányi választásról e falusi hangokat közli
Jurassék Ödön, mérnök.

Egy kántortanító indítványa kártársai részére.

(B. H.) Nyilt kérelem hazánk összes kántortanítóhoz.

Egy Isten parancsolta, felebaráti köteleml kifejezésének adunk, kedves ügytársak méltó kifejezést akkor, amidőn a boszniai harczban élet-halál közt szenvedő harczfiaknak s itthon maradt nejeiknek, ez évi párbér illetékeinket átengedjük. — En részéről, bár kis javadalmu állomáson vagyok,

*) Mi szívünköl örülnénk, ha Seidel Lajos barátunk, még jobban, ha minden honfitársunk hazabocsájtaték; de vajlon milyen vért szülné a nagy községben, ha ő azért mert megválasztott, hazabocsájtaték: akkor, mikor már megválasztott s kinevezett tisztviselő ott szenvednek s nem bocsájtatnak haza? ez a harmadik kérdés. Szerk.

az ilyeneknek ez évi párbér járulékomat teljesen átengedem. — És pedig tekintve az itthon maradt nőt, a szegény családját, tekintve a kenyérgyűlést nélkül maradt tehetetlen gyermekeket, — ezek részére ajánlottam fel járulékomat!

Kedves sorsosim! tehetségünk szerint törüljük le a szenvedő osztály keserű könyeit, gyámolitsuk, vigasztaljuk, s mint tehetjük, segítsük is őket, hiszen ezt Isten parancsolja.

De már az emberi nemes érzet is készet bennünket arra, miszerint ezt tegyük, mert lám, édes sorsosaim! minden ember jövőjét egy titokteljes fátyol fedi, de azt senki sem tudhatja, hogy az alatt, mi van számára letakarva, de ha biztos és állandó boldogság és jólét volna is ott számára letakarva, még akkoron is keresztényi főkötelemünk szenvedő embertársaink tehetségünk szerint segíteni, mivel az ember nem egyedül magáért él, és pedig csak úgy él erőnyesen, ha a szenvedő emberiség könyeit jóságos cselekmények által törleszteni segídkezik.

Elmondtam ezen párbérelengedésemet, a helybeli lelkész Ujváry István urnak, a ki azonnal szives atyai részvétellel tette magáévá nézetemet s az illetőknek ez évi párbért ő is elengedte. A harangozó is hasonlóképen cselekedett.

Most már Isten áldása, kedves sorsosaim, önökkel és az annyi változásokon keresztül ment édes magyar hazánkat pedig, áldás és boldogság lengje át.

Bednary József,
bugyi r. k. kántor és tanító.

TANÜGY.

Indítványok.

Benyújtotta a fejmegyei tantestület 1878. évi szept. 16-kán Székesfejevárról tartott nagygyűlésére

Göbel János György,
székesfejevári főtanító.

I. Indokolás. Mindnyájunk előtt tudva levő dolog, hogy a jövő év tavaszán, — még június hóban — Székesfejevárról országos kiállítás rendeztetik; s mint hogy ezen kiállítás tanügyi csoportja is lesz, úgy vélem, itt az idő, hogy mi tanítókat is sorakozzunk, illetőleg: megbeszéljük, megvitassuk, hogy s miként akarunk a kiállításon résztvenni.

Ha Székesfejevár tanügyi multja számot tett s történelmi nevezetességű lön, oly nevezetességű, hogy a tatár és török pusztítások hosszú sora sem volt képes ennek nagybecsű emlékét codexek lapjairól letörölni.... midőn ma, a felvilágosodásnak mondott században, a magyar állam minden részéből készülnek a béke és haladás gazdag műveit kitárni.... midőn a legközelebbi jövőben minden szem s figyelem városunk felé irányuland, Székesfejevár felé, mely ölébe lesz fogadandó ama kicseket, miket egy s szellemi, mint az anyagi téren eddig elé értünk.... mondom, midőn ily dolgok vannak folyamatba véve, teljes lehetőséggel tartom, hogy a tantestület ne akarna résztvenni ezen fontos mozgalomban, hogy t. pályatársaim távol tudnának maradni a béke műveinek ezen bekövetkezendő nagyszerű diadalnapjaitól; lehetetlenek tartom, hogy ne igyekeznének megmutatni azt, hogy a mi Fejevár tanügyére nézve őseink által mintegy tökélt tetett le, ezt hálás unokáink gazdag kincsbányává téve hasznosan értékesítették.

Azon reményben, hogy szavam Önök lelkében viszhangra találjak, bátor vagyok következő indítványomat betérjeszteni s elfogadásra ajánlani:

Mondja ki e megyei tantestületi nagygyűlés, hogy ez 1879. évben Székesfejevárról tartandó orsz. kiállítást teljes erejéből a legmelegebben pártolja s mely czéltől utasítani kívánja a tantestület központi elnöksége útján a járási köröket, hogy ezek f. évi őszi tanácskozományukban a kiállítás ügyét sorrendjökbe felvegyék s azt behatárolt tárgyalják; továbbá, hogy kebelükből egy bizottságot választanak, mely az ügy iránti érdeklődést folyton fenntartván, oda működjék, — hogy mindaz mi e népevel-oktatás terén akár a tanítók, akár a tanulók munkájaként becsülettel szerezésre hivatva van, összegyűjtessék s a kiállítás tanügyi csoportjának elnökéhez: Kolossváry Miklós, kir. tanfelügyelő ő nagyságához Székesfejevárra beküldessék.

II.

Kivánják t. pályatársaim, hogy politikai láthatárunkat lefessem?... hogy elsoroljam ama rémhíreket, melyek déli határainkról naponkint jönnek?... hogy szóljak ama vérfagyalod tettekről, ama bárbar öldöklésekről, melyeknek legjobb fiaink áldozatul esnek?... Vagy akarják, hogy vázoljam a síró anyák, gyermekek, feleségek kintjeljes fájdalmait, lázas jajait, mit a harczterre vitt legkedvesebbjeik kedélyrázó állapota miatt szenvednek?... Nem, mindezt önök nem akarhatják; mindezt maguk is jól tudják. Minden hosszabb indoklás nélkül tehát, számítva loyális emberszeretetre, hazafias forró érzelmeikre, védkötelezetteink s ezek családja iránti legemesebb vonzalmaikra, bátor vagyok indítványozni:

Határozza el a tantestületi nagygyűlés, hogy pénztára erejéhez mérten, bár szomorú

kötelességet ról teljesíteni, de szívesen segítsék azon megyei tanítócsaládokat, melyeknek feje a harczterre megsebesítették, vagy elvérzik; örömet segít azok nyomorán, hol a családfő mozgósítása által, míg az tűzhelyétől távol nélkülöz, tőr s szenved hazánkért, családja a nyomor esélyeinek tétett ki.

Mindkét indítvány a tant. nagygyűlés által egyhangulag elfogadtatott.

Fejérmegye tanügyi állapota 1877/8. tanévben.

Előadta: Kolossváry Miklós kir. tanácsos és tanfelügyelő ur ő nagysága f. é. szeptemb. 16-án tartott tantestületi évi gyűlésen.

I. A megye területén, Székesfejevárt kivéven, tanköteles volt 6—12 évig 22072, 12—15-ig 7837, összesen 29909. Ezek közül az elemi iskolába járt 10718 fiú és 10138 leány. Az ismétlő iskolát látogatta 3902 fiú és 3399 leány, összesen 7301; tehát az iskolába járók összes száma 28157. Oktatásban nem részesült 1752 és pedig 931 fin s 821 leány. — Az oktatásban egész éven át részesültek 26818-an, csak télen 1139-en. Ezek közül tankönyve volt 19429-nek és 8727 nem birt tankönyvet. Olvasni s írni tudott 21026, csak olvasni 7131. Mulasztott nap lett bejelentve 45247, ezek közül kimentett volt 44566, a ki nem mentett közül 682 lett büntetve.

II. Az iskolában járók valárra nézve: 18434 rom. kat. 457 g. egy. 49 g. k. 8051 helv. h. 703 ágost. 60 unitárius és 703 izr. — Nemzetiségre nézve volt 24052 magyar, 3156 német, 23 román, 341 szerb és 585 tót.

III. Iskola épület van 210, 284 tantéremmel. Ezek közül 111 rom. kath., 52 h. hitv., 8 ágostai v., 16 mózes v., 2 gör. k. és 21 községi, melyekben oktatott 281 tanító és pedig 244 rendes és 37 segéd, kik közül okleveles 253, nincsen okleveles 28-nak. A működő tanítók tanítási évet illetőleg tanított: 1 éven alul 10, 1—5 évig 55, 5—10-ig 49, 10—15-ig 48, 15—20-ig 29, 20—25-ig 21, 25—30-ig 21, 30 éven fölül 48 tanító. Nemre nézve férfi 270 és 11 nő.

IV. Tanodák értéke. Ingatlan birtok értéke 353042 frt., tőkepenzben 45236 frt.

V. Tanodák jövedelme. Ingatlanok jövedelme 21132 frt., tőkék kamata 4254 frt., tandíj 16748 frt., államszegély 2944 frt., községi segély 16623 frt., egyházi segély 42530 frt., egyéb forrásból 15362 frt., — összesen 111593 frt.

VI. Kiadások. Rendes tanítók fizetése 94948 frt., segédtanítók fizetése 12124 frt., fűtés és tatarozás 4894 frt., tanszerekre 661 frt., szegény gyermekek segélyezésére 1348 frt., egyebekre 6528 frt., összesen 111593 frt.

VII. Tanítólak van 207, faiskola 203, testgyakorda 46, könyvtár 27.

KÖZGAZDÁSZAT.

Szöll Kálmán pénzügyminiszter közelebb leiratot intézett a „magyar kisbirtokosok országos földhitelegyesületét“ létesítő bizottsághoz, az utóbbinak július havi felterjesztésére, melyben tudatja abbéli elhatározását, miszerint az egyesület részére igényelt, a kormány által megajánlott és a törvényhozásnál kieszakoltatni kívánt kiváltságokat és kedvezményeket kellőképp indokolandó törvényjavaslat tervezetének kidolgozására egy vegyes bizottságot fog egybeihívni. E bizottság elnökéül a pénzügyminiszter Leeb Péter miniszteri tanácsost és egyik tagjául Beretvási Endre oszt. tanácsost nevezte ki, s egyuttal gondoskodott arról, hogy az igazságügyminiszter a bizottságba a maga részéről is egy képviselőt küldjön. A létesítő bizottságot pedig felszólította, hogy nevezze meg saját képviselőit, kik e vegyes bizottság tanácskozáiban részt veendének. — Mint halljuk, a létesítő bizottságot gróf Festetics Pál létesítő bizottsági elnök, Nagy György létesítő bizottsági tag és Vég Ignác a létesítő bizottság tagja és jegyzője fogják a vegyes bizottságban képviselni. A vegyes bizottság — értesülésünk szerint — jövő hó közepe táján ül össze és remélhetőleg rövid időn fogja teljesíteni feladatát úgy, hogy bizton számíthatni arra, hogy maga a törvényjavaslat még ez évi november havában törvényhozási tárgyalás alá kerül és a „magyar kisbirtokosok országos földhitelegyesülete“ legközelebb f. évi decz. havában fogja alakuló gyűlését megtarthatni.

LEVELEZÉS.

Móor, 1878. szept. 25.

Tek. szerkesztő ur!

Végre valahára mi moóriak is adunk életjelt magunkról. Ne vegye rossz néven t. szerkesztő ur, hogy ez oly ritkán történik, de hát mi jól tudjuk, hogy nem vagyunk hivatalos sajtóval kapcsolatban, hanem csak a nyilvánosság terén jelentékeny szerepet játszani s ez okból gyengességünk tudatában szerénységűl és szegénységűl bölcsen hallgatunk, így legalább megkíméljük a szédőt a munkától és a nagyérdemű közönséget az unalomtól. Nehogy azonban becses lapjának olvasói végképp megfélekezzenek rólunk, engedje meg, hogy az utóbbi napokban Moórott történekről pár sorban értesítem.

Kezdem pedig természetesen a hölgyeknek. A hadsereg sebesülteit és az árvizkárosultak érdekében megindult országos mozgalom tette készen talált a moóri jótékony négyeletet is, mely ez alkalommal is, mint mindig, teljesen megfelelt nemes hivatásának. Lángoló hazaszeretettel és csakis hölgyeknél szokásos ernyedetlen, szívós buzgósággal megtett mindent, hogy szerencsétlen embertársain segítsen, és mint előre látható volt, meglepő sikerrel. Ugyanis a sebesültek részére a négyelet nevében gyűjtöttek házról házra járva Freysing Antonia, Heinzel Carolin, Kovács Carolin és Wirardy Mária hölgyek készpénzben 190 frt., azonfelül egy óriási láda fehérneműt, sebkötőt és tétést.

A miskolci árvizkárosultak számára pedig a négyelet saját pénztárából ajándékozott 50 frtot. Így van jól! Mig mások négyületnek, hogy fiainkat hazahozhassák, addig mi, kik nem vagyunk politikusok, iparkodunk, hogy addig is mig haza jönnek, nyomorultan el ne veszzenek.

A jótékonyág Istene áldja meg a négyelet védnököt, elnököt és választmányát áldozatkész buzgó fáradozásáért!

Julius hó óta nálunk nem fektűt katonaság, október hó elején kapunk egy szazdot a 11-ik huszárezredből. Tárt karokkal várjuk őket, már csak azért is, mert tiszta magyar fiúk, másrészt azért is, mert a katonaság hiányát nálunk minden üzletember fájdalmasan érezte, különösen ily szánandón rossz és pénztelen körülmények között. És most, midőn élni alig bir az ember, beteggedni meg pláne rá sem ér, most úgy halom, hogy itt Moórott egy második gyógyszerért áldozatköznak felállítani. Igaz ugyan, hogy van Moórnak vagy nyolcezer lakosa, de ezek közül a betegek tízed része sem használja a gyógyszerért és így azt hiszem, hogy egy gyógyszerésznek is elég gondot ad nagy családdal tisztességes megélhetni. Ahhoz, hogy még egy gyógyszerért felállítassék nagy számu intelligens közönségre lenne szükség, már pedig, hogy az — elég sajnós nálunk nincsen, abból kitűnik, hogy egyetlen könyvkötőnk is Fejérvárra ment lakni. Hogy pedig épen a gyógyszerért kezelőre Moór nem aranybánya, azt eléggé bizonyítja azon körülmény, hogy egy év előtt 5 orvosunk volt, ezek közül már 3 elhagyott bennünket, pedig azt hiszem, hogy sem a könyvkötő sem az orvosok, nem a nagy jövedelem elől menekültek. Miután pedig a helybeli gyógytár ellen — legalább tudtommal — senkinek panaszja nincsen; nem tudom ugyan, hogy ki szándékozik itt új gyógytárt nyitni, de mint ismeretlennek is jóakarója — saját világs káromra, mert reménylen, ha ide jő úgy nekem is kijut az ingyen carminativa — tanácslom, hogy hagyjon fel szándékával.

Bocsánat e hosszú levélért, ígérve, hogy máskor rövidebbet és jobbat írok.

Maradok a tekintetes urnak alázatos szolgálja

Vukovje, 1878. szept. 22.

Pleterniczán, honnét levelet irtam, melyet hihetőleg megkapott, 5 napot töltöttünk, folytonos nagy gyakorlatok közt. Pleterniczáról a magas poszejai hegyeken keresztül ismét visszazsármaztunk a határ felé Sibirbe, hol három napig maradtunk. Sibirből egyik éjjel Bród alá mentünk, hol a Száva partján szemben Boszniával táborba szálltunk. A tábori élet kellemet azonban nem nagyon élvezhettük, mert majd három nap és három éjjel börig áztunk.

Bródnál szeptember 17-kén hajnalban egy csapat lovassággal ezredünk első szazada átment a Száván, miután azon hir jött, hogy a hátramaradt lakosság közt néhány fegyveres csavargó van. Éjjel 11 órakor jött vissza a szazad 2 csavargót fogott el. Eny nyiből áll ezredünk eddigi hadjárata.

A bródi várban sok foglyot és sebesülteket láttam. A sebesültek iszonyu dolgokat beszélnek ugyan, de az „Egyetértés“-féle hírek és nagytáboroknak egy tizedrészt sem erősítik meg előadásai.

Sibirben összetalálkoztunk a 7-ik huszárezred 5-ik szazadával, azon szazaddal, melyet P a c z o n a kapitány vezetése alatt Maglajnál annyira megverték. A szazad 170 emberből állt, mikor szétverték csak 54 embert tudott a kapitány összeszedni, 8 nap alatt azonban még vagy 20-an előkerültek az erdőkből. Most már Sibirben ember és lóval kiegészítették ezt a szazadot s a napokban ezrede után megy Boszniába.

Nincs fogalma az embernek, hogy Bródon mennyi teherkocsi és háts hegyi ló, melynek hátán kosárba van az élelem, megy át naponként Boszniába.

Mint hogy Bród alatt már mindenünk elrothadt volna 18-án ezredünk három, a határhoz közel levő faluba, Varos, Podalje és Vukovjeba szállásolták el. — Az én zászlóaljam Vukovjeba, a három közt a legnyomorultabb faluba jutott. Itt húzad magamál vagyok egy nyomorult rúcz házában, egy kocsisin alatt, de az esőtől, mely most is egyre szakad ez sem igen oltalmaz bennünket, mert roz s teteje.

Sokat kell túrni, szenvedni. A mellett, hogy naponta a hegyeken gyakorlatokat tartatnak velünk egész nap borjuval, mindenel — az emberek körül is annyira el vagyunk foglalva, hogy alig jut idő néha, hogy haza irhassak. Minden altisztnék 12

embert s
kell lenn
nem igen
Tisz
(Ez
fiatal em
másodszor
ezredéve
rosunkba

a helybe

Schne

A
kesfejér
József
Adolf
Zsigmon
Jakab
3 fr. S
1 fr. B
Rezső
1 fr. N
Friedr
Károly
Rosty
felder
fr. Roh
2 fr. D
15 fr. B
2 fr. G
5 fr. K
kr. Oz
Károly
fr. Mo
Dr. La
1 fr. D
rékpénz
Miksa
Büttel
Héra
József
nagl A
Huber
György
Márton
Grund
János
Jozefin
Karolin
Julian
Ferenc
K. Stad
2 fr. D
10 fr. B
bach H
Ferenc
Miklós
fr. He
fr. Sch
1 fr. B
1 fr. F
fr. Fri
Peregr
Potz J
Rudolf
1 fr. S
1 fr. M
Müller
1 fr. F
Szám
Schön
2 fr. S
János
Grau J
S 30
1 fr. B
fr. Ob
és 2 d
fr. Ro
Adolf
mann
Farkas
kos La
Mészöl
Regina
fr. Dr.
2 fr. D
20 kr.
Anna
Mátyás
Zimian
2 fr. I
fr. We
fr. Mo
1 fr. O
tyásné
Nagy
mőtör
Arvay
Gál Zs
Pökk
Ferenc
Batthya
Szűcs
Österre

*
egyetem
folyam
Korné
jelentés
tatás sz
4427 fr.

embert adtak a ezek tisztaságáért felelőnek kell lennie, pedig szalma közt hentegetve, nem igen lehet tiszta a katoná.

Tisztelettel s b.

(Ezen érdekes levelet egy városunkbeli fiatal ember, ki a 19-ik számú Győrött állomásozott gyalog ezredben szolgált s jelenleg ezredével a horvát határokon van — írta városunkba egyik ismerőséhez).

Adakozás

a helybeli mozgósított katonák hátrahagyott szegény családjai javára.

- Schnetzer Nándor ívén adakoztak:
- A székesfejevári káptalan 100 fr. Székesfejevári takarékpénztár 300 fr. Dr. Say József 50 fr. Diebálla Gy. 10 fr. Dr. Fanta Adolf 10 fr. Kreizler Sámuel 10 fr. Kreizler Zsigmond 5 fr. Herczeg Sándor 2 fr. Lövi Jakab 1 fr. Lövi József 2 fr. Katics József 3 fr. Singer 1 fr. Goldhammer 1 fr. Zetyko 1 fr. Berger 1 fr. Leeb Ferencz 1 fr. Orbán Rezső 1 fr. Gallen 50 kr. Erős Józsefné 1 fr. Ifj. Námesy Ferencz 5 fr. Szabó István 1 fr. Fried J. 1 fr. Sejdel Lajos 1 fr. Posztóczky Károlyné 1 fr. Özv. Lakatos Istvánné 2 fr. Rosty Mária 10 fr. Boross Mih. 2 fr. Schwanfelder 10 fr. Detrich Zsigmond özvegye 10 fr. Rohonczy Istvánné 2 fr. Körösi József 2 fr. Dr. Eder József 3 fr. Báró Miske Imre 15 fr. Hollán tábornok 10 fr. Krécsy Károly 2 fr. Geiger Dózsa 2 fr. Emmerth Henrik 5 fr. Kis Ferencz 1 fr. 50 kr., Gizella 50 kr. Özv. Gerber Lipótné 4 fr. Roszberger Károly 5 fr. Lusztig 5 fr. Tomsits Gyula 2 fr. Moenich Károly 1 fr. Ráder Jenő 2 fr. Dr. Laky Máttyás 2 fr. Aujedzky 2 fr. Piski 1 fr. Dwelly Rezső 1 fr. Fejérmegyei takarékpénztár 50 fr. Vértessy József 3 fr. Freud Miksa 60 kr. Ledovszky Ignác 50 kr. Özv. Büttel Károlyné 50 kr. Gecső Antal 70 kr. Héra Szabó Péter 1 fr. 50 kr. Lauschman József 2 fr. Báró Puthon és neje 10 fr. Rosznagl Antal 2 fr. Brandstätter Gábor 5 fr. Huber György 2 fr. Maja 1 fr. Eördögh Györgyné 2 fr. Schmidt Vilmos 3 fr. Rott Márton 1 fr. Hoffman Alajos 1 fr. Özvegy Grundböck Ferencz 10 fr. Özvegy Flitsch Jánosné 5 fr. Krupp György 2 fr. Modern Josefina 1 fr. Schnetzer János 5 fr. Gulrich Károlyné 1 fr. Guitman Józsefné 2 fr. Novák Julianna 2 fr. Dr. Schaller 1 fr. Dr. Kövesy Ferencz 2 fr. N. N. 1 fr. Szűcs Péter 5 fr. K. Stadler 1 fr. Hudeczek 1 fr. Lechner Ign. 2 fr. Deutsch Manó 10 fr. Fittler Béla s neje 10 fr. Özv. dr. Eltér Józsefné 3 fr. Schwarzbach Mórné 2 fr. Csaplár László 2 fr. Tóth Ferencz 2 fr. Flatt Ágoston 4 fr. Kolossváry Miklós 3 fr. Szűcs Sándor 6 fr. Csapó D. 3 fr. Heinrich Lajos 5 fr. Zlinszky István 10 fr. Schuster Julianna 1 fr. 50 kr. Pischl D. 1 fr. Bambeck Henrik 4 fr. Kirnbauer János 1 fr. Kramer Ferencz és Füzy Márton 2 fr. Fritz Pál 2 fr. Mathisz Jakab 5 fr. Ámon Peregrin 2 fr. Özv. Szabó Jánosné 60 kr. Potz József 40 kr. Horváth Ede 3 fr. Káplán Rudolf 1 fr. Havelka J. 1 fr. Huber Janka 1 fr. Schulez nővérek 1 fr. Smikl Jánosné 1 fr. Majláth János 1 fr. Kovács József 1 fr. Müller József 1 fr. Szitter 2 fr. Tull Károly 1 fr. Füstler Imre 2 fr. Szász Rozália 1 fr. Szammer Pálné 1 fr. Szammer Kálmán 1 fr. Schön Róza 50 kr. Janisch Mór 2 fr. Zech 2 fr. Szuborits 50 kr. Kóvári E. 1 fr. Szatupa János 50 kr. Szuborits 1 fr. Bókonic 1 fr. Grau József 5 fr. Győri József 5 fr. Herczeg S. 30 kr. Karády Lajos 1 fr. Reizinger L. 1 fr. Bierbauer János 5 fr. Krenicz Ignác 3 fr. Obermayer 1 fr. Gasteiger Mihályné 1 fr. és 2 db. ezüst forintos. Mocsonoki Vilma 1 fr. Rottler Izák 1 fr. Löv Károly 2 fr. Stics Adolf 30 kr. Hellensteiner Károly 2 fr. Ullmann Marcsa 1 fr. Gróf Klebelsbergné 5 fr. Farkasné 2 fr. Komócsy Pálné 1 fr. Domonkos Lajos 1 fr. Csöppenszky Ferencz 1 fr. Mészöly Farkas 2 fr. Tóth Istv. 2 fr. Heller Regina 50 kr. Huber Mihály 1 fr. N. N. 5 fr. Dr. Grubicz László 5 fr. Kovács Ignác 2 fr. Dr. Révy Ferencz 10 fr. Csuz István 20 kr. Grundböck Amália 5 fr. Grundböck Anna 5 fr. Grundböck Betti 2 fr. Ghiczy Máttyás 5 fr. Debreczeni Miklós 5 fr. Dr. Zimianszky 5 fr. Kehrer 2 fr. Mader Ferencz 2 fr. Láng János 2 fr. Spránicz nővérek 1 fr. Weisz Jakab 1 fr. Pásztor Kálmán 5 fr. Mocsári Ilona 1 fr. Özv. Kuncz Péterné 1 fr. Özv. Fehér Istvánné 1 fr. Rainiss Mátyásné ezüstben 2 fr. Lippert Ferencz 2 fr. Nagy Lajos 1 fr. Smittely Alajos 1 fr. Dömötörné 50 kr. Gál József 2 fr. Kiss 1 fr. Arvay Imréné 2 fr. Özv. Ecsiné 50 kr. Özv. Gál Zsigmondné 50 kr. Király nővérek 2 fr. Pókk István 1 fr. Bóné Géza 4 fr. Balogh Ferencz 1 fr. Madaras Lipót 5 fr. Andreoli Bathyány grófnő 50 fr. Czenki János 1 fr. Szűcs Adolf 2 fr. Özvegy Gersicsné 50 kr. Oesterreicher 1 fr.

Vegyes.

Irodalom és művészet.

* Beküldetett. „A tudomány és műegyetemi olvasókör évkönyve.“ Hatodik évfolyam 1874-ről. Összeállította Szokolay Kornél titkár. Tartalmát képezik: Elnöki jelentés a kör működéséről. Pénztári kimutatás szerint bevétel volt 4666 fr. Kiadása 4427 fr. Maradék 238 fr. Van összesen 853

tagja. Jár a körbe 32 napilap, 13 hetilap, 15 szaklap, 85 vidéki lap: összesen 142 lap, részint előfizetés, részint ajándékozás útján. Könyvtára 10,000 kötetből áll.

Hireink.

— Lapunk pártolói felhívjuk az előfizetés mielőbbi megtételére. Előfizetési díj az okt.—nov.—deczemb. negyredre 2 frt. Az előfizetési feltételek lapunk első lapján olvashatók.

— A sebesültek ügyében. Több oldalról hozám intézett kérdés folytán a Budapesti Közlöny f. évi szeptember 7-iki 207. számában közzétett azon felhívásomat, melyben a t. e. közönséget a harcmezőn megsebesültek és az uti-fáradalmak folytán megbetegedettek javára való akakozásra kértém föl, szükségességnek tartom a következőkkel kiegészíteni: 1) Pénzbeli adományok is elfogadhatók. 2) Ugy a pénzbeli, mint minden egyéb adományok az én nevemre címzendők, s a mennyiben postán küldetnének, a küldeményre minden zavar elkerülése céljából felirandó: „A harcztéri sebesültek és betegneknek szánt adomány. Vitelbérmentes.“ 3) A fővárosi adományok kézbesítésének megkönnyítése végett intézkedtem, hogy azok, nyugtatvány ellenében, a budapesti kerületi (mészáros-utca 4. szám) és a tércsarnokoságnál (IV. kerület, Károly-körút 8. szám, ezelőtt országát 11. szám) is elfogadhatassanak s azok által hozám naponta fölterjesztessenek. Kelt Budapestben, 1878. évi szeptember hó 22 én. Szende Béla s. k.

— Színeszeink jövő hó folyamában megjelennek. A színtársulat egyes tagjai már itt vannak körünkben. Az előadások október hó 15-én veszik kezdetüket. Reméljük, hogy a színtársulatot Károlyi jól szerzte, mely esetben a közönség méltó párt fogását elvárhatja.

— Köszönetnyilvánítás. Tek. Kuhner Dávid ur, a velencei „Anna“ gőzmalom birtokosa, t. Hahn Jakabné urhölgy egyleti pénziárnok útján, a mozgósított családjai és a sebesültek közt való kiosztása végett egyletünknek 100 forintot átadni sziveskedett, mely összeget rendeltetési helyére való továbbítás végett Szőgyény-Marich-László főcpan ur O Excellenciájához juttattam. — Midőn e nemes és hazafias tettet nyilvánosságra hozom, kedves kötelességet teljesíték, ha a kegyes adakozókak egyuttal a szenvedő hadiak nevében leghálásabb köszönetemet kifejezem. Sz.—Fejérvárott, 1878. szept. 25-én. Özv. Wertheim Mózesné, az izr. nőegylet elnöke.

— A székesfejevári országos kiállítás ügyében október hó folytán már a mozgalom is elénkűlni fog. Gróf Zichy Jenő ur október 2-án jön meg, mely alkalommal az itt helyben félbeszakított tevékenysége folytatását egész erőlyel felveszi s minden idejét e fontos ügynek fogja szentelni. A vidéken hol csak megfordult mindenütt az ügynek apostolokat szerzett.

A városi fogyasztási adóügyben polgármesterünk a miniszteriumnál levén jó eredményt hozott hírtül. A miniszterium ugyanis tárgyalást fog elrendelni e kérdésben s egyuttal megígértette, hogy bármely ígérő ellenében a város bír elsőséggel.

— A székesfejevári keresk. ifjuság t. tagjaihoz. Mint a keresk. ifjuság társaság körének alakítása érdekében tartott értekezletnek elnöke, van szerencsém az érdekeltekkel tisztelettel tudatni, hogy a kör megalkatását jövő évre elhalasztani jónak láttam. Erre nézve indokolt szolgált egyrészt azon körülmény, hogy a keresk. ifjuság egy része a legfőbb hadur parancsa folytán szintén fegyver alá szolgált, másrészt, hogy az alapszabályok fogalmazása, bemutatása és visszaérkezése több hetet igényelvé, a kör megnyitása a tavaszi vagy nyári időben ügyünkre kártékonyan hathatott volna. A lelkesültség, melyet az eszme felkeltett nem fog hanyatlani, sőt azon reménynek adok kifejezést, hogy azon urak, kik aláírást gyűjtő iv birtokában vannak, mindent elkövetnek, hogy minél számosabb tagot nyerve, a kör megalakíthatását előmozdítsák. — Székesfejevárott, 1878. szeptember hó 25-én. Weiss Adolf.

— A városi kapitányi választásra nézve egy értesültünk, hogy az egész választást a belügyminiszter megsemmisítette. — E hírt azonban fantatással közöljük, a valót rövid idő alatt megtudjuk.

— Zámolyon a jegyzőválasztás csütörtökön, e hó 26-án volt, jegyző azonban senki sem lett, mert a két jelölt Fejerváry János és Morocza Lajos egyenlő szavazatot, mindkettő 179-et kapott. Új választás fog tartatni.

— Köszönetnyilvánítás. Engedje meg, hogy becses lapjában nyilváníthassam a leghálásabb elismerésem, ama tisztasággal párosult pontos szolgálatért, melyben a székesfejevári kereskedő ifjak betegpólo egylete, fiamat Somogyi Béla kereskedő-segédet sulyos betegsége alkalmával részeseitlen kegyes volt; de egyszersmind el nem mulasztathó kötelességemnek ismerem, annak nagyon tisztelt orvosá tek. Fanta Adolf urnak is hálás köszönetemet nyilvánítani azon tapintatos orvoslásáért, melylyel sikerült fiam egészségét helyreállítani; a midőn is eme nyilatkozatom közlésére a tekintetes

urat felkérve, maradtam Hajmáskér, 1878. szeptemb. 24-én, alázatos szolgálója Somogyi Benő, reform. lelkes.

— Mult kedden a helybeli indóházhoz ismét egy sebesült szállítmányt hoztak, mely rövid pár órára itt maradt. Városunk közönségéből sokan igen dicsérendő módon kitüntették magukat iparkodva a szegény sebesültek fájdalmain enyhítésén. Különösen Forinyákné, b. Czehné, Horchyné, Neumanné urhölgyek elelmi czikkkel, hűsítővel és szivarral látták el a derék harcsozókat. A derék nők e tette különös dicséretre méltó, melyet midőn megemlítnék, hasonló nemes tettekre közönségünket felhívjuk.

— Távirda-tanfolyam. Nők számára távirdakezelő tanfolyamok fognak f. é. okt. hó első felében a távirda-igazgatószék székelyeinek megnyitani és 6—8 hétig tartani. A felvételi határidő f. é. október 5-én jár le. Az illető igazgatószék által felvételre folyamodhatnak 18—30 éves nők, kik valamely magasabb leányiskolát jó sikerrel végeztek, fedhetlen erkölcsűek, ép egészségesek, a magyar és német nyelvet tökéletesen birják. Közlelbi felvilágosítás a hivatalos lapban egyidejűleg megjelent hirdetésben foglaltatik, esetleg az illető igazgatószéktől kérhető. A miniszter meghagyásából Takács.

† Halálozás. Dr. Hamary Dániel honvéd tiszorvos barátunkat családí csapás érte. Kis gyermekét zsenge korában elragadta a kirelhetlen halál. Temetése 24-én délután 4 órakor ment végbe honvéd ünnepességgel Legyen boldog ott angyaltársai seregében.

— Beküldetett. Boszniába megyünk civilizálni, közigazgatást szervezni s új igazságszolgáltatást behozni s erre jut pénz, de hogy itthon gyors és olcsó igazságszolgáltatásunk legyen, arról hegedült sz. Dávid. Mit ér nekünk felelnek, hogy a szorgalmas bírák gyorsan feldolgozzák az ügydarabokat, ha az 1877. januári ülésben hozott végzéseket 1878. szeptemberben kapjuk, akkor is sürgetésre. Mi nem vádoljuk a kezelő személyzetet sem, mert az is megteszi a magáét: hanem vádoljuk az igazságügyi minisztert, a ki ha tudomással bir ezen rendeltenségről, nem siet orvosolni. A telekhivatal kövér fejős tetén, fizet bélyeggel, jogosan megkívánjuk, hogy elegendő személyzettel legyen ellátva. Vajha süket fülelnek ne szólottunk volna. Többen. Aligha nem. Szerk.

— Ó Felsége királyunk, lovag Gugg Ferencz vezérőrnagyunk, a 62. sz. gyalog-dandár parancsnokának, betegsége folytán a számfelüti várakozási illetékek szabadságotak viszonyába való áttételét elrendelni kegyeskedett.

— A belügyminiszterium rendeletileg megengedte, hogy a vasuton szállítandó sebesült katonáknak ételneimet, italt és szivart adhatni, de gyümölcsöt nem, sőt a sebesültek segélyezésére különösen fel is hívja a közönséget. Ezenkívül a vasuti állomásfőnökök utasítva lettek, hogy a sebesültek szállítása megérkezéséről a közönséget értesítsék. Felhívjuk ezért városunk derék közönségét, hogy az itt átszállítandó szegény sebesültek fájdalmait és szenvedését nemes adományaikkal enyhíteni ssiessenek.

— Alcsuthról a „Magyar Korona“-ban érdekes sorok olvashatók, melyek bizonyítéka annak, hogy József főherczeg mily családias-polgáriassan él e gyönyörű Tusculanumban. A tündérszép parkban a legművészebb virágosoportok közt ott törpökkel három iczipiczi pásztor-kunyhó, meg egy arasznyi kutagás, a kis főherczegek sajátkezü építése; tovább két szék, melyen ülve a felséges szülők nézni szokták gyermekeik játékát. A lugások közt pár széklet, asztalok láthatók, szintén a kis főherczeg használatára. A főherczeg lakosztályában először az eszterga-műhelyt mutatják meg; nagy rend van benne s egy fiókos állvány minden fiókján tábla egy fölirattal: „enyv,“ „sodrony,“ „zsinag,“ „rongy,“ „szeg.“ A dolgozószobában a pipaállvány diszhelyén ékes sallangos dohányzacskó kevélykedik. A könyvszekrényben látható Deák Ferencz fűrésze s mellette egy fából faragott alma e szavakkal: „Deák Ferencz ajándékozta nekem.“ — A képek közt szembe ötlő egy egyszerű kis aczélmetszet: „József főherczeg családí boldogsága.“

— Az ügyvedek száma ismét szaporodott. Közlelőbb Szekfű Ignác törvényészi joggyakornok tette le az ügyvédi vizsgát s irodát fog nyitni.

— A szüret iránt még hatóságunk nem intézkedett, azonban egy értesültünk, hogy a jövő héten, talán csütörtökön már megkezdődik.

— Katonásan végzett József főherczeg Koburg herczeg — sáfáival. Mikor honvédek minap Vácztott voltak gyakorlaton, a szabadban fáboroztak. — Eső is esett, meg hűvös is volt; a fiuk tüzet raktak. József főherczeg is ott állt egyik tűz előtt, midőn meglát egy komornyikot egy pár sáfával hóna alatt. — Kie az a sáfma? — kérdi a szolgától. — Koburg herczeg ő fenségé — felel ez. — Ide vele — mond a főherczeg s ezzel tüze dobta a fákat. Később arra sétált Koburg hg. is és kedélyesen elbeszélgettek a tűz mellett. Másnap reggel egy tárlája Koburg hg, hogy csizmái kissé gyűrtek. A komornok siet felvilágosítani fen-

séges urát, tisztelettel adván értésére, hogy az a kedélyesen pattogó tűz tegnap a fenség sáfáiból került ki. A fenség jót nevetett a dolgon. — Hja, a honvédség főparancsnoka katoná.

— Harcztéri katonáinkról kevesebb hírt hallunk most már. Boszniába bejebb hatoltak s a postai közlekedés nehezebb, ezért kapunk kevesebb levelet, mint eddig. Valószínű, hogy Bienerth hadtestével ott voltak Zwornik bevetelénél is, mely azonban vérbe nem került, miután hírt szerint a város megadta magát s a fölkelők elmenekültek.

— A vadászatok megyszerte élénken folynak. A velencei tő különösen ily élénk vadászatok színtere. Ezekre megy a felött szárcsák s más vadak száma. A mi sóstónkon azonban alig látni vadászó embert.

— A hosszú-sétatár városunk egyik legérdemesebb sétahelye, épen azért megérdemelné a figyelmet a rendőrség részéről is. A sétatáren levő padok rossz akaratú vagy pajkos rongálásnak vannak kitéve, melyek meggátlása végett rendőrségünk néha-néha erre küldhetné egyik-másik emberét. Kévs pad van itt, ha még azt a néhányat is elpusztítják, nem lesz hely, hova a közönség leülhessen.

— Színidény. A téli színidényre Károlyi igazgató mindent elkövet, hogy társulatát minél teljesebben kiegészítse. Szerződve vannak a régi ismerősök közül Toldi, Latabár és iró nevével is ismert fiatal törekvő színész Békffy és többen.

— A mozgósított helybeli katonák hátrahagyott szegény sorsu családjai részére a városi hatóság, mint tudjuk gyűjtést rendelt el. A gyűjtés szépen eredményezett s városunk lakossága osztály különbség nélkül áldozott a hazafias ügyre. Az adakozók névsorának közlését mai számunkban kezdjük.

— Elárverezés. Elhunyt id. Pénzes Ferencz hagyatéka után maradt 10 oktál szőlő, esetleg annak termése, fekszik ráczhegyen budai ut mellett elől jobbra a 4-ik, csinos présházal, pinche 100 akó hordóval, hozzátartozó egyéb felszereléssel f. évi szept. 29-én délután 4 órakor a helyszínen, a tek. árvaszék engedelmével elárvereztetni fog; ugyszinte ingóságai is itthon saját házánál, lövő-utca 20-ik sz. alatt szeptember 30-án délelőtt 9 órakor fog elárvereztetni, miről a tisztelt vevők tisztelettel tudósíttatnak, illetőleg meghivatnak.

— A szüret megyszerte sok helyen megkezdődött, különösen kisebb községekben, s ott hol nemesokat adnak arra, hogy a bor milyen, hanem hogy csak boruk legyen. Nálunk a jövő hó elején veszi kezdetét.

— Szerdán este érkezett meg városunkba az ujjon kinevezett ezredes s a katonaságot megzemlélte. Katonáink közül — mint értesültünk — ismét újabb szállítmány vitetik le Boszniába.

— Érik a szőlő. Többen panaszt emeltek előtünk, hogy a jó madarak járnak a szőlőbe s lopják azt a mi nem tulajdonuk. Ezt azért közöljük, hogy az illetőket éberségre intjük, mert boszantó az a gazdára nézve, ha azt a jó Isten adott, rosz emberek elhordják.

— Előleptetés. A székesfejevári fiuk mindenütt kitesznek magukért. A Ludovika Akademiában megtartott hadapródi vizsga alapján mint a hivatalos lapban olvassuk városunk szülötte a kiváló szorgalmu és dicséretes buzgalmu Petráz József honvéd őrmester hadapróddá lett kinevezve. — Ugyanezen megtiszteltetés érte lapunk szorgalmas munkatársát Strauss Adolfot is.

— Vámpusztán — megénkben — a hasznos házi állatok között a lépfene betegséget meríttek fel. Az orvosrendőri intézkedések hatóságilag azonnal elrendeltettek.

— Pribék Antal és társa Bülch Ágoston udvari fényképező, ki Amerikában is e pályán magát kitüntette, ismét újabb kiállítást rendeztek. Legújabb sikerült fényképek Rosznagi Antal fűszerkereskedő boltja mellett kirakatban láthatók s meglepő élethűség és tiszta színezetről tanuskodnak. Ajánljuk a műkedvelők figyelmébe, egy a fenti urakat a közönség pártfogásába.

— Soósuton szeptember hó 10-én tűz ütött ki, az ottani adóvegrehajtónak gabonája, mint egy 40 csomó égett el.

— Egy Helena, de nem Spartában. A palotaváros egyik sikátorában szokott enyvelni egy csinos konyha-hölgy, ki körül a kocsis és festőlegény udvarló népség egész környezetet képezett. O azonban a sok közül egy legényt tüntetett ki rokonszenvével, mi által felkelté a többiek irigységét, mely eleintén csendes suttogásban, később majdnem utcai harcban mutatkozott. Az ily dolgokra, a jelen kukoricafosztási ivad igen alkalmas lévén, a mult szombat este érlelte meg e dolog végzetes kimenetelét is. Ezen este ugyanis a vetélkedés mindig nagyobb lett s pártok fejlődtek ki a kintünetett legény mellett és ellene. Vasárnap pedig a palotavárosiak nagy miutletére egész utcai harc fejlődött ki s miután több korcsmából a harczólelele kidobattak, rendőrségünk adott nekik tantyát a hűvösön, hol másnap leültetett szerelmi harcuk.

— Adakozás. Egy névtelen, szép menyiségű tépást és ruhadarabot küldött szerkesztőségünkhez. Átszolgáltattuk.

— Nagyszerű adomány. Özv. Tschida Jánosné asszonya a mozgósított katonák családjai részére 10, a sebesültek részére 10, a miskolcziak részére 5, az egriek részére 5 frtot, így összesen 30 frtot küldött szerkesztőségünkhez. Fogadják meleg köszönetünket, az illető helyekre fogjuk juttatni.

— Tüzesetek. Ráczalmáson e hó elején Rezman Pál ottani lakos tanyáján égett el egy kazal buza. A tűz este 11 órakor keletkezett s reggeli 6 órakor oltatott el. A kár 800 frtra becsültetett. — Dunapentelén meg a mult hó végén volt tűz, Rajcsányi Mihály s Petrovics Tódor háza teteje égett el, az összes kár 2000 frt.

— Tolvajlás. Kell Simon helybeli szücs vásároló ládáját a Nyék és Baracska közti uton e hó 24-én éjjel ismeretlen tettesek feltörték, abból 13 db. sárga ködment és 10 db. kikészített báránypőrt elvittek. — A tolvajok ellen a nyomozást megindították.

— A műkedvelői színelőadás és az élőképek. Mint értesültünk, októb. 10-én fognak megtartani. Miután a szegény harcosok és sebesültek felszólítására rendeztetik, pártolását melegen ajánljuk a közönség figyelmébe.

— Városunkon keresztül még többször visznek a vasuton katonákat, különösen pórtartalékosokat a harczterre. Sebesülteket meg gyakrabban hoznak Budára s onnét tovább szállítják őket.

— Tüzeset. Czece községben e hó 12-én tűz volt. Vas Márton ottani lakosnak a háza teteje égett le, egy a fentlevő csekély ruhanemű is. A tűz reggeli 4 órakor ütött ki, keletkezésének oka ismeretlen. A gyors segély terjedését hamar megakadályozta. A kár 520 frtra becsültetett.

— Csemegi Károly, igazságügyi minis-teri államtitkár ezen állásáról visszalépett s a legfőbb törvényszék elnökévé neveztetett. Október elején lép hivatalába.

— Követésre méltó példa. Barna Zsigmond budapesti tanácsnok s Arki Mihály adóhivatali főnök azt a kérészt intézték hivatalnok társaihoz, hogy oct., nov. és decz. hónapokban fizetésükből egy százalékot adjanak a mozgósítottak családjainak. — Ki teszi meg?

— Császár-királyi házasság. Napoleon Lajos herceg, a dán király leányát akarja nőül venni, melynek csak az áll útjában, hogy a fiataloknak még most nincs mit aprítani a tejbe; de hiszen majd segítenek azon is az öregek.

— Nemes tett. Moson megye főispánja Batthyány József a mozgósítottak családjai felszólítására három ezer forintot tett le az alispán kezébe. Soká éljen!

— A felebaráti szeretet. A budapesti dohánygyárban dolgozó napszámások csekély napszámjukból hetenként annyit tesznek össze, hogy két mozgósított családot hetenként 5—5 forinttal segítsenek. Kinek nem jut eszébe a jeruzsalmi szegény nő s annak fillérje?

— Gyászünnepe. Szegszárdon a kereskedő ifjúság gyászmisét tartatott a Maglajnál elesett hat szegszárdi születésű huszárról, mely ünnepélyen az egész város, az ott állomásozó huszárok és tiszték teljes imponans ravatal emelkedett, fekete koszorúval, melynek fehér szalagján ez volt olvasható: „A hon és király védelmében elesett hősöknek.“ Így fizet egy kegyeletes nemzet.

— Somogy megye fenegyereke. Somogy megye egy beszél kormányával, mint, mint — eszmerokonságánál fogva ez a hasonlat jut eszünkbe — mint kanász a csúrhéjével. Feliratában csak per Tisza, Szende beszél a miniszterekről. Hej tudom lenne prűszkölés Somogy megyében, ha a miniszter így írta: „Hallja kend somogyi viczispán! — Én istenem, hová visz ez a fejtelenség; ha minden megye egy-egy hatalom akar lenni? — Ezért mondják sokan, hogy jobb volt a Bachrendszer. Dehogy volt, dehogy volt, hanem az meg volt benne, hogy a henczegek hamar a körmére koppantott. Somogy megye talán azt hitte, hogy ezen felépésével bravourt arat, pedig majd azt fogják róla mondani, hogy Somogyra most is ráillik, a mi az öreg „Kis tükörben“ volt róla írva: „Somot, almát, körtét ott eleget ehetsz; de a tudományban (tisztességben) részt keveset vehetsz.“ Vannak emberek, a kik önmaguk megírják sirversüköt; sőt vannak, kik megcsináltatják koporsójukat s abban hálnak. — Ha Somogyot követné az ország: hasonlónak lenne az ilyenekhez.

— Egy szökevény kalandja. Egy prágai tartalékos mozgósítottak közelebről. Nagy volt a félelme és megszokott Amerika felé. Hamburgban egy csavargótól megvette utlevélét, melyet azután, a hajón a rendőrbiztosnak fölmutatott. Amde az utlevél épen egy a rendőrség által körözött gonosztevő nevére szült s minthogy véletlenül a személyleírás is megegyezett, a tartalékos minden tiltakozása daczára is elfogták. Csak később derült ki, hogy ő nem az üldözött gonosztevő, hanem katonai szökevény, miért is haladéktalanul az osztrák hatóságoknak kiszolgáltatták.

Klönner Péter, kiadó-tulajdonos.

— Az új büntető-törvény életbeléptetéséhez szükséges törvények — a rendőri s az életbeléptetési törvény — megalkotása tárgyában csakhamar az országgyűlés megalakulása után be fogja nyújtani előterjesztéseit az igazságügyi miniszter. A rendőri törvényjavaslat csaknem egészen azon szerkezetben fog benyújtani, a mint a mult országgyűlés végén az igazságügyi bizottság tárgyalásából — Pauler, akkori bizottsági előadó jelentésének kapcsán — kikerült. Az életbeléptetési törvényjavaslat azonban több tekintetben különbözni fog a mult országgyűlés végén benyújtott javaslatról. Daczára az említett törvényjavaslatok haladéknélküli előterjesztésének, az új büntető-törvény még sem lesz a jövő év elejéig, hanem legfeljebb az évnek valamely későbbi szakában életbe léptethető.

— Bienerth tábornok át lépve a Szávát új faktorként jelentkezett a küzdelemben és pedig jó faktorként. Gyorsan nyomul előre s amint sikerül érintkeznie Szapári hadtestével, egyesült erővel össze fogják morzsolni a felkelőket a Posevirában, Doboj és Kotorsko vidékén. A harcz színteréről a legvariansabb híreket küldik a katonák magánleveleikben. Most már — különösen Herzegovinában — nem panaszkodnak az élemezés ellen. Hanem azt írják, hogy török „testvéreink“ is nagyon irják, csonkítják, kinozzák a magyar testvéreket, ha hozzájuk férnek.

TRÉFA ÉS VALÓ.

Midőn Tiszának azt hozták javaslatba, hogy legalkalmasabb kereskedelmi minis-ter lenne gróf Szapary Gyula. — Nem szeretem ezt az embert, mert nagyon vastagfejű. — Később mégis ráhatározta magát Tisza és felszólította gróf Szaparyt, hogy lépjen a kabinetbe. Azt mondják, hogy ezt felelte Szapary: — Nem lépek, mert annak elnöke nagyon vastagfejű.

— Hol van Jókai Mór? — kérde barátjától egy uri ember. — Balaton-Füreden — felelé az — a népszerűség mulandóságáról ír regényt.

Egy szegény ember állott a törvényszék előtt, a ki azzal volt vádolva, hogy kenyeret lopott. — Miért loptál? kérde a jó husban levő elnök. — Mert éhes voltam — felelé a vádlott. — Éhes, éhes! az nem mentés, én is éhes vagyok naponként; de még sem lopok — támadt rá az elnök.

Egy falusi ember le akarta magát fényképeztetni s azt kérdezte a fotografostól, hogy mibe kerül. — Az első 2 frt., a második s harmadik 50 kr. — felelé az. — Nohát az első tartsa meg az ur, majd a második s harmadikat megtartom én — mondá az atyafi.

Két falusi ember betért Budapesten a kávéházba s fagyaltot kértek. A mint szopogatták, megszólal az egyik: — Még is ügyes emberek lagnak a nagy városokban, látod itt a jég nyáron is olyan hideg, mint télen.

Pirongatta a cigányt a plebános, hogy hamisan esküdött s azzal ijesztgette, hogy sohasem látja Isten országát, mert olyan dologra esküdött a mit nem látott. — Tisztelendő uram! van-e nekem lelkem? — kérde a cigány. — Van hát, mint minden embernek. — Meg merne rá esküdni? — Meg hát. — No lássa maga is megesküdne olyanra a mit soha nem látott.

Egy paraszt három feleséget temetett el s negyedik házasságra is jeletkezett a papnál. — És meg mer házasonni János gazda negyedszer is? — kérde a lelkész. — Édes tisztelendő ur! mig az Isten veszi, én is csak veszem — felelé a paraszt.

Gabona-ár szeptember 25-én.

100 kilogramm	frt	kr	frt	kr	frt	kr
Tiszta buza	8	—	7	80	7	50
Kétszeres	6	30	6	20	6	10
Rozs	5	80	5	70	5	60
Arpa	5	50	5	10	4	80
Zab	5	80	5	70	5	60
Kukoricza	6	—	5	90	5	80

Felelős szerkesztő: Boross Mihály.

Hirdetések.

Árverési hirdetés.

A székesfehérvári e. f. kir. telektszék 6905/78. sz. a. végzése alapján közhírré tétetik, miszerint Csordás Sándor felperes-né Ujzászi Ferenczné alperes elleni 300 frt. tőke s járuléki erejéig követelése tárgyában lefoglalt és 160 frtra becsült ingóságaira és 2023 frtra becsült, a valódi 290. számú tjkben foglalt ingatlanok végrehajtás

utján leendő elárverezése elrendeltetik és ennek foganatosítására III. határidőül 1878. évi október hó 3-ik napjának d. e. 9 órája Vaál község házához azon kijelentéssel tüzetik ki, hogy a fekvőség becsáron alul is 10% bántpénzképeni letévése mellett el fog adatni.

Az árverésnek több feltételei a kiküldött kir törvszéki végrehajtó Ivánszky János urnál megtekinthetők.

Egyszersmind pedig azon jelzalogos hittelezők, kik nem ezen tkvi hatóság székhelyén vagy közelében lagnak felszólítanak, hogy a vételár felosztása alkalmával képviseltetésük végett e hatóság székhelyén megbízottat rendeljenek s azok nevét és lakását az eladásig jelentsék be, ellenkező esetben a hivatalból kinevezett gondnok által fognak képviseltetni.

Vége a prts. 433. és 466. §§-hoz képest felhivatnak mindazok, kik a fentebb irt javak iránt tulajdoni vagy elsőbbségi jogokat érvényesithetni vélik, igénykereseteiket a hirdetés közzétételének utolsó napjától számított 15 nap alatt ezen tkvi hatóságnál nyujtsák be, különben azok a végrehajtási árverés foganatosítását nem gátolván, igénylők egyedül a vételár feleslegére fognak utasittatni.

Kelt a sz.-tejhérvári kir. tszéknek 1878. évi június 14-én tartott tkvi üléséből.

Danitz, Kukorelly, kir. trvszéki elnök. tanácsjegyző.

!!!6 évig jót áll!!!
 hogy a nála vett valódi angol
Brittania-ezüst-tárgyak
 fehérek maradnak.
Csak 6 frt. 85 krért
 következő 40 darabot a legjobb minőségben, melyekért irásban jótáll; u. m.
 6 db. **Brittania asztalkés**, angol pengével.
 6 " " **Britt. ezüst-vella**, legjobb minőségű.
 6 " " " **kávékanál**, legi. min.
 6 " " " **evőkanál**, elpusztíthatlan.
 1 " " " **levesmerő**.
 1 " " " **tejsmerő**.
 6 " " " **vízálézők**, örökké fehérek maradnak.
 1 " " " **csukor- és borsszóró**.
 1 " " " **csukor-csipető**.
 6 " " " **evőeszköz-tartó**.
 e 40 darab itt felsorolt házi szer csak 6 frt. 85 krba kerül. — Ezenkívül ajánlják:
Viktoria gyertyatartókat, párja: 85.—
 1.05 1.25 1.50 2.—. **Kávé- és tea-kannák**, 2.— 2.50 3.— 4.—. **Csukordobozokat**, 2.50 2.80 4.— 5.50 7.—. **Vajdobonyókat**, 75.—
 1.20 1.70 2.80 3.25 4.—. **Czet- és olajtartók**, 2.50 3 50 4.25 6.—. **Kézi gyertyatartók**, 45.— 65.— 80.— 1.—. **Tejaszárókat**, 45.—
 65.— 85.— 1.— 1.50. **Tojásposhárkák**, 20, 25, 30 kr. **hamvedények**, 65, 75 és 80 krért s több más tárgyakat.
 Egyedüli megrendelési hely Ausztria és Magyarországra
Blau és Kann
 Britich Silver Manufacturing in Wien,
 I. Elisabethstrasse, 6.
 A szétküldések pontosan, utánvétellel, vagy előlegek beküldése mellett eszközöltetnek.

II-od árverési hirdetés.

A székesfehérvári kir. tszék, mint telekönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint özv. Németh Pálné végrehajtónak Ballay Sámuel és neje Rédl Cornelia tabajdi lakos végrehajtást szenvedők elleni végrehajtási ügyében lefoglalt s a tabajdi 483. sz. tjkben A+1. és 2. sorsz. a. szőlők s ezek függő termései 3380 frt. becsértékben az 1878. évi október hó 15-ik napján délelőtti 10 órakor, mint második határidőben Tabajd község házához megartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt eladatni fog, u. m.:

1) Kikiáltási ár a fennebb kitett becsár; azonban ezen II-ik árverésen a fentkürülirt ingatlan becsáron alul is el fog adatni.

2) Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsáranak 10% bántpénzt vagyis készpénzben, vagy ovadékképes papirban a kiküldött kezéhez letenni.

3) Vevő köteles a vételárt 3 egyenlő részletben, és pedig: az első az árverés jogerőre emelkedésétől számított 1 hónap alatt, a második ugyanazon naptól számított 3 hónap alatt, a harmadikat ugyanazon naptól számított 6 hónap alatt, minden egyes vételári részlet után a birtokbalépés napjától számított 6% kamatokkal együtt ezen kir. tszék tkvi osztályánál előre kieszközölt utalvány alapján a helybeli kir. adó-, mint birói letéti pénztárnál lefizetni.

A bántpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

4) Vevő köteles az épületeket a birtokbalépés napjával tüzkar ellen biztosítani.

5) Az árverés jogerőre emelkedésekor vevő a megvett ingatlan birtokába lép, ennélfogva a megvett ingatlan haszna és terhei ez időtől őt illetik.

6) A tulajdonjog bekebelezése csak a vételár és kamatainak teljes lefizetése után fog a vevő javára hivatalból eszközöltetni. — Az átruházási költségek vevőt terhelik.

7) A mennyiben vevő az árverési feltételek bármelyikének eleget nem tenne, a megvett ingatlan az érdekelt felek bármelyikének kérelmére a prts. 459. §-a értelmében vevő veszélyére és költségére bántpénzének elvesztése mellett újabb árverés alá bocsáttatni — és csupán egy határidőnek kitűzése mellett az előbbi becsáron alul is eladatni fog.

Kelt Székesfehérvárott az e. f. kir. törvényszéknek 1878. évi szeptemb. hó 7-ik napján tartott tkkönyvi üléséből.

Madaras Lipót. Kukorelly, kir. tszéki h. eln. tanácsjegyző.

Árleszállítási hirdetés.
 Van szerencsénk a n. é. közönség tudomására juttatni, miszerint mai naptól kezdve a legjobb minőségű osztrai köszén
COAKSOT
 a következő leszállított árak mellett árusítjuk el:
 500 kilogramon felül 50 klg = 1 vm. . . . 50 kr.
 500 kilogramon alul 50 klg = 1 vm. . . . 60 kr.
 Kelt Székesfehérvárott, 1878. szept. 10-én.
 Székesfehérvári légszeszvilágítási társulat.

Sidoli Tódor lovardája
 a vásártéren a sétatér hosszában, vízhatlan tetőzet alatt.
 Ma és minden nap este 7^{1/2} órakor
 70 tagból álló társulattal, köztük elsőrangú művészek és művésznőkkel; egy 40 legnemesebb fajú s legjobban idomított iskola és szabad lovaival
nagy előadást
 tart
 a magasabb lovaglásból, a loidomításból, bámulatot gerjesztő testgyakorlásból, egy a némajátékokból a la Renz.
 Vasárnap 2 előadás tartatik, délután 4 órakor és este fél 8 órakor.
 Bővebb értesítést a falragaszok nyujtanak.

Nyomatott Székesfehérvárott a „Vörösmarty“ könyvnyomdában.